

מ"ה שהיא הויה דמילוי אלפין העולה מ"ה והכוונה היא להמשיך שלשה שמות י"ה מו"א הנקרא הויה דמ"ה דאלפין מג"ר שבו שהם מצד דרך שלשה קוים שבו ומתפשטים ויורדים דרך ג' הידים שהם חג"ט שבו ומשם נימנין אל הכוס שהיא המל' העומדת שם במקום החזה שלו כגו'. ואח"כ תכונן לנגלות שתי שמות י"ה הימין והשמאל במילוי יודין כוה יוד הי יוד הי. ותכונן כי בידך הימנית הוא שם י"ה במילוי יודין הנמשך מהויה דיודן דע"ב אשר בנחת החכמה דו"א אל יד הימין שלו ובידך השמאלית שם י"ה מלא דיודן הנמשך מהויה דס"ג אשר בנחת הימנית שלו אל יד השמאלית שלו. (א) והנה צ"פ י"ה במילוי יודין הם בנימטריא"ע כמ"ש ענינים ותכונן כי שם י"ה האמנטי שבת"ת הוא פשוט בלי מילוי ואמנם נריך שהכיון איך שם י"ה הגו' נרמו ביד והענין הוא כי אורי יוד פשוטה היא עגולה כדוד כזרת כפו של אדם שהיא עגולה גם יוד במילואה היא בנימטרי" עשרים כמו אות קף ובאר אות הה"י כיסנה ה' אלכצות יש בקף והם כנגד ה' פשוטה גם היוד ה"י במילואה היא כנגד י"ד פרקים שיש בחמש אלכצות וע"ה הרי ה"י וכל זה ביד ימין וכנגדו יוד הי ביד שמאל והרי נתבאר איך ביד ימין וביד שמאל נרמזים שם י"ה בפשוטו ובמילוי שהם צ"ב כוונות הנז' :

כתר (ג) והוא מן הכתר עד החזה כגו' והרי כי סוד היין רומז אל הארת הכתר משא"כ בקידוש שאין בו רמז רק אל המוחים הנקרא קדש כג"ל והנה נתבאר ענין בחי' המעש' שהיא להמשיך מו"א"ם של המוחין ושל הכתר דו"א בחי' א"פ אל המו"א ואל כתר דנוק' :

ואח"כ ע"י ייטולו והקידוש שהוא בחי' הדיבור נמשך מן א"פ עליו וענינו הוא כי אנו ממשיכין א"פ דמוחין דו"א דרך ג' הקוין עד החזה דו"א ומשם יורא לתוך ויתרון אל הנקבה בסוד היין הנכנס תוך פנימיות הכוס והוא ענין ג' שמות י"ה הנ"ל **ואמנם** מן האור הפנימי עלמו דמוחין דו"א היולא **לך** פיו דו"א ולתוך בסוד הכל אנו ממשיכים אותו למטה עד מקום הנק' הנק' כוס ושם נשאר עליה בבחי' **א"ת** אל מוחין שלה. והנה כמו שא"פ שלה שהוא בחי' היין כגו' נרמזו בו ענין חשבון יין שהוא הארת הו' סמ"י כגו' וגם נרמז בו ענין שמוות י"ה במילוי יודין שחשבון ג"כ ע"י כג"ל **הנה כמו כן** בזה האור המקיף שלה לריך שרמזו בו ענין זה עלמנו והוא ענין ע"י שיש בחי' הקדוש וביכולו כדוע ואלו ה"ע תי' הם כנגד בחי' הארת הו"ם הנק' יין וכנגד חשבון צ' שמות י"ה במילוי יודין והכל בבחי' אור המקיף :

וז"ה סדר הקידוש תחילה תאמר יום הששי ויכולו השמים כו' ואח"ך תאמר סברי מרנן בא"י אמ"ה בפה"ג. ואח"ך תאמר נוסח הקידוש הזה בא"י אמ"ה אשר קדשנו במלותיו ורצה בנו ושבת קדשו בזהב וברטון הנחילנו וברון למעשה בראשית חת' למקראי קדש וזכר ל"מ ושבת קדשך בזהב וברטון הנחלתנו בא"י מקדש השבת. ובס"ס ב"פ בראשית נתבאר בפי' י"ש ע' תיב"ו בס' ויכולו ובס' הקידוש. ל"ה תיב"ו בייכולו ו"ה תי' בקידוש ולכן אותם הנוהגין לומר אחר תי' וזכר ל"מ כי בנו בחרת ואתנו קדשת מכל העמים ושבת קדשך כו' הם טועים טעות נמור כי מוסיפין בחשבון התיבות ואין לומר סדר גירסא זו אלא בקידוש של יו"ט בלכד והטועים העתיקוהו משם בסדר הקידוש של שבת. **ופעם** מה שמקדימין לומר צ' תי' יום הששי קודם ויכולו כבר נודע לכאורה כי נרמזו ד' אותיות הו"ה ב"ת יום הששי ויכולו השמים אבל עיקר הטעם הוא לכונן אל הג"ל כי הנה נתבאר שהמוחין הם ג' שמות י"ה שנים במילוי יודין וא' פשוט וכמו שרמזו בכנסת המעשה כג"ל. ג"כ נריך לכונן בהם בבחי' הדיבור שהוא הקידוש בייכולו שהוא בחי' אור המקיף והנה ר"ת יום הששי הוא שם י"ה הפשוט שהוא כנגד מוח הדעת וכנגד צ' שמות י"ה דמילוי יודין שכל א' הוא בני' ל"ה הם ויכולו שהם ל"ה תי' והקידוש הוא ל"ה תי' אחרות ובסוד צ' מוחין חו"ב. **בס'** תכונן כי ל"ה תי' ויכולו ו"ה של הקדוש שם ע' ועם חשבון י"ה שבת"ת יום הו' הרי הם ג' פ"ה כמנין כוס שהם ס"ג מנלפ"ך כג"ל אלא שהם בסוד א"ת והרי נתבאר ענין ע' תי' שיש בייכולו ובקידוש **ואמנם** ענין ל"ה תי' שיש בייכולו תכונן בהם שהם ענין קבלת המל' הארת המוחין דו"א כגו' ולכן הם ל"ה תיב"ו כנגד ל"ב נתי' חממה והג' הם נתי' **והנה** יש בו ג"פ אלהים ו"פ שביעי. ואמנם ג"פ אלהים הם מלמלה למטה **ו** ו"פ שביעי הם מלמטה למעלה וסימנם שומר הברית והחסד כגו' בס"ס פרשה בראשית. ועי' ב"ש המלות ששם כתב שג' אלהים א' בגבורה וא' בחור וא' במל' בסוד ג' אלהים שיש ב"פ ויכולו ו"ע כו'. וזה סדרן וכל אלהים ביום הז' אלהים בינה. השביעי מל' הנק' מלאכתו. ויבדך אלהים את יום הו' ויבדך הוא חסדו. ואלהים נגו'. את יום הו' חסד. והרי חסד בתי' ובסוף ונגזרה באמלטן להמתיקם וישבות ביום הו' יסוד. אשר ברא' אלהים לעשות מל' **ופעם** ח"י שמעתי ממוז"ל כי ל"ה תיב"ו דויטלו הם כנגד ל"ב נתי' חממה וכנגד ג' מוחין עלמון דו"א. **ופ"א** שמעתי ממוז"ל כג"ל תיב"ו דויכולו הם בחי' יניקת המל' ממוחין דו"א והם ל"ב נתי' וג' אלהים הם בחי' השייכים שהם ל"ב שייכים שבחך הפה וענין זה נרמז בוהר פ"י וקהל. גם לריך שיכונן כי ג"פ שביעי שנוכר בייכולו הם סוד ג' מוחין דו"א אשר שלשתם בבחי' שביעיות כגו' בדרושים שקדמו איך ביום השבת כל הספ"י נקרא שביעיות וע"ש. גם לריך שתכונן כונה אחרת במה שנוכר אל ז"ה כי עד עתה ביארנו ענין הארת הנקב' ואמנם הארה הניתוספת עתה היא כי עתה נכנסין ביו"א בעת שאומרים הקידוש ויכולו ג' פרקין קדמאין דאות ל' דללס דמוחין דו"א מלד

גם שמעתי באופן אחר שתכונן כי י"ד פרקין שבאלכצו יד ימין ועם הקף עלמה הרי י"ה וכן בקף שמאל. גם יכיון כי קף בגי' ק' ואות י"ה עם הכאה ו"פ י' הם ק' ועם ה"ה אלכצות הרי י"ה וכן בקף שמאל :

ונהורר לענין כי הנה עתה כוונה הארת ה"ב נתבאר שתכונן לשתי שמות י"ה מלאים בידין ביד ימין וביד שמאל וי"ה פשוט באמנטיהא בת"ת. והנה ענינים הוא כי אהה ממשיך ג' מוחין אלו שהם צ' שמות י"ה מלאים שהם חו"ב וי"ה פשו' שהוא מוח הדעת ולסיות הנק' דעתה קלה לכן הוא פשוט ואינו מלא ותמשיך ג' מוחין אלו שהם ג' שמות י"ה הגו' צ' מלאים אחד פשוט ושלשה עולים בגי' אלהים לרמזו כי הם המוחין של הנקבה הנקרא אלהים והמשיכים אל ראש הנקבה העומד בחוה דו"א ואז י"ה המשתכח שלשה מוחין אלו בראשה נעשית בחי' כו"ם שהוא בגי' אלהים כמנין הג' מוחין הגו' וכדוע כי המל' נקרא כוס של ברכה ולכן טוב הוא להשים הכוס כנגד החזה ותכונן שאתה מאיר בו כב' ידך האוחזות בו וגם מן החזה שלך ששם בחוכו אורות החסדים מגולים והוא סוד שלשה שמות י"ה הגו' הנמשכים דרך שתי ידך ודרך החזה שהם שלשה ידות הגו' ואהה ממשיכים בראש הנקבה ונעשה כוס מלא. האמנם ודאי הוא כי כרי צ"ה צ"ה צ"ה מוחין ששפשו לה מבחי' נתי' דו"א כדוע אלב החוס' שניתוסף לה עתה הוא כי גם מן המוחין דו"א נמשך הארה במוחין דילה ותכונן כי עם היות שמקבל' הארת מכל הג' מוחין דו"א עכ"ו תכלית הארה העיקרית הניתוסף בה עתה היא בחי' שורש ה"ג מנלפ"ך אשר בדעת דו"א כי גבו' אלו הם עיקר לטורך הנקבה כדוע ולכן לריך שתכונן כי כוס הוא בגי' אלהים לרמזו כי היא מקבלת עתה שורש ה"ג מנלפ"ך שהם סוד ה' אותיות עלמם שם אלהים אבל גם תכונן אל כל השלשה מוחין שהם ג"פ י"ה שעולים בנימטריא"ע אלהים כגו'. ואחר שנתכוונת להמשיך בה הג' מוחין הגו' וגם ה"ג מנלפ"ך כגו' אז תחזיק הכוס בידך ימין לבדה מבלי סיוע ידך השמאלית כי כיון שכבר קבלה הארת שלשה מוחין דרך שלשה קוים דו"א אנו מניחין הכוס ביד הימין שלשה לכלול אותה כולה בימין ולמתק ה"ג ע"י הימין שבו ה' אלכצות חמשה חסדים ולהאיר בה מלד הימין בסוד והוכן בחסד כסא. ואח"כ תכונן אל בחי' היין שבתוך הכוס והוא כי הכוס היא הנקבה עלמה והיין הם בחינת המוחין שהמכסו לה כגו'. והענין הוא כי הנה נתבאר לעיל כי הנקבה איננה עומדת רק למטה בנה"י דו"א ומשם היא מקבלת הארה אף מן המוחין דו"א ולא די זה אלא אף מן הכתר עלמנו דו"א היא מקבלת עתה הארה כי בחי' הקידוש הם סוד המוחין הנקרא קדש כגו' אבל בחינת היין רומזת אל הארת הכתר והטעם הוא כי הנה מהכתר דו"א עד החזה מקי' עמידה יש ז"ם והם כחב"ד ח"ג ושלש העניוין דת"ת הרי הם ז"ם וכל א' כלולה מי' הם ע' כמנין יין ונמלח כי בחינת היין היא הארה המנעת אליה מו"א מן הספירה שלא עלתה היא עד

הגזרות וביאורים: (א) ג"כ א"ת כיו"ט תכונן שהם מד' מוחין יחמא והארת א"ח נעלמת בהם ותכונן כל זה עם מקום היד: (ב) הלשון אינו מודקק וכפע"ח פס"י משנת ז"ל. ולכן תכונן כי סוד היין הוא הארה המניע אליה מן הו"א מן המקום שלא עלתה שם והם ז"ם כחב"ד ח"ג ושלש עליון דת"ת הם ז"ם וכל אחד כלול מי' כמנין יין: (ג) ו"ל פעה"ש וז"ל ויהי ג' אלקים הם מלמלה למטה **מלכות יסוד חסד** וסימן שומר הנבית והחסד. כילד ויכל אלקים בינה ביום השביעי הנקרא מלאכתו וישבות ביום השביעי יסוד ויבדך חסד אלקים גבורה את יום השביעי חסד הרי חסד מלפני וחסד מלפני ונטורה

הגזרות וביאורים: (א) ג"כ א"ת כיו"ט תכונן שהם מד' מוחין יחמא והארת א"ח נעלמת בהם ותכונן כל זה עם מקום היד: (ב) הלשון אינו מודקק וכפע"ח פס"י משנת ז"ל. ולכן תכונן כי סוד היין הוא הארה המניע אליה מן הו"א מן המקום שלא עלתה שם והם ז"ם כחב"ד ח"ג ושלש עליון דת"ת הם ז"ם וכל אחד כלול מי' כמנין יין: (ג) ו"ל פעה"ש וז"ל ויהי ג' אלקים הם מלמלה למטה **מלכות יסוד חסד** וסימן שומר הנבית והחסד. כילד ויכל אלקים בינה ביום השביעי הנקרא מלאכתו וישבות ביום השביעי יסוד ויבדך חסד אלקים גבורה את יום השביעי חסד הרי חסד מלפני וחסד מלפני ונטורה

אורח חיים ע"ר א"י

ואומר ויכולו אע"פ שאמרו בתפלה וכו' טעם זה כתב הרא"ש בפרק ערבי פסחים וכו' בא"ח וסיים בו ולא הקפידו בו כ"כ שיצטרך לאומרו מעומד וכתב עוד שם הטעם שאין אנו אומרים בקידוש אשר בחר בנו לפי ששבת ניתן במרה ועדיין לא בחר בנו לגמרי עד אחר נתינת התורה:

כוונה 9

כוונה 8

כוונה 10

המשכת כתר דנוק'

כוונה 11

חכמה-חסד-ד' ימין בינה-גבורה-ד' שמאל דעת-תפארת

א"מ יוצא דרך הפה דו"א דביבור הקידוש

ז' ספירות = סוגיית כתר

במקום יין-70 נעשה עם 70 אותן פעולות

אותו מנצפ"ך ששעיתו ככוס נבשה בדיבור בא"מ

מלכות עומדת כנגד נה" דו"א ואז אצלה ל"ב + נה" יוצא 35

הוא פ"י דורמיטא הנזכר לרז"ל כבוד ופל פ' אלסס תרומה
 (ב) על האדם שהוא ג"כ כבוד מ"ש אללנו כבוד ק"ש עמל
 המטה וחזרה הספלה של שמירת בקול רם שאו תפגין נס
 החסדים שכתב"ה ד"א ועי"כ גדלן יעקב ורמל ושלין עד
 שס למעלה עד חנ"ה ד"א ושס נחבאר טעם הדבר שכה
 סבה כסוי החסדים הכס הוא זומן שפאס הפלוינה יורדם
 ורובלת על האפרוחים למטה ועי"כ היסוד שלה הוא למטה
 וכס מתכסם בחוכה. אמנם כשאנה רובלת על שמיטת רק על
 הבח לבדה להגדילה כבוד ויבן ה' אלקיס אח הללם אז אינה
 רובלת רק וקופה ושומרת כדרכה ואז היסוד שלה נטון בחלופ
 בין ב' פרקין קדמאין דג"ה שבה אשר הם בחי' חו"ב ד"א
 והיסוד כבוד הדעת ד"א. אמנם בג"ה האמלעים דג"ה שבה
 אשר הם בחי' חו"ב ד"א אין בחלופים יסוד של אמל מניע
 עד שס. וממלל כי כל החסדים של ת"ס (ג) ד"א הם מגולים
 בלי כסוי יסוד אמל ויהי הם בחי' א' של גלי חסדים שכתב"ה
 ד"א והוא כאשר אינה רובלת רק על הנקבה לבדה להגדילה

כנ"ל. וזמן הב' הוא כבוד חוספת שבה כבודאר אללני שאו
 פוליס ג"ה נה"י ד"א למעלה ממקומם כתב"ה ד"א ואז בסבת
 רבוי האברות אשר שס נבקע בלי היסוד דאמל ואז מתגלק
 החסדים דמג"ה ד"א ג"כ. וזמן הג' הוא בחי' משל מלכ

ופריעה חסו הפעין סוד מצות מילה ופריעה
 דע כי במלוה ז' יש ב' דברים הא' הוא כריסת הערלה
 אשר שס אשר אז יש אונאה פחות משמות כנ"ל ואח"כ על ידי
 הפריעה יש אונאה יאר על שפות ומעלה גם השלים פעלין
 של חסד דת"ס וה פרו ביאורם. הכה נחבאר בזוהר ויקהל
 דר"ג ענין הקליטת ואך יש קליפה דקה הנקרא קליפת טנה
 כעין חמל מתוך באש כדון אקרי חמל ח"ש ואחגלי מ"ל
 מכו מ"ל כדאמרן מל יוספ וט' ואפ"פ שאין כאן ביאור
 נאמר בקליוד עניט. כי הכה כפחלה פרס שיחפשוו החסדים
 בוא בוי"ק הכה או הערלה שהוא קלי' טנה חופפת (ד) ואלחזת
 שס ביסוד שלו סיבי וזהו וטנה לו סיבי ותרסה הוא מן אטור
 השמאלי שביסוד שהוא משפיע המותרות וזופכן לחון לחוס מן
 לחיטטים ולקלי' כמבואר בכת"י מורי אל"ה כענין מאמר בני חס
 (ה) ועפרון חסוי וע"ש. וקליפת טנה ה"גשמה בניגור כנ"ל
 נאחזת שס ושבכת את היסוד הקדוש ונקרא ערלה וזכיות
 ערלה ז' חפפה על היסוד אין החסדים יורדין עד היסוד כדי
 שלא ינקו הקלי' מהם ולא יחאחו בזרותו הגדולים הכס ועי"כ
 לא די שסם לא ירדו עד היסוד אלא חסי' ככ"ה המעולה למעלה
 שהוא בג"ה החסונים כת"ה ג"ה ד"א אשר משס ולמטה הוא
 מקיס מעולה כנ"ל כיון שאין שס מחיטט כלי היסוד
 דאמל לכן אינם יורדין וטפלין עד היסוד כניודם ועי"כ הם
 נשארים למעלה כשרשם ברעם ד"א ואינם מתפשטים למטה

הגרות וביאורים (א) פי' דעו כמשתות הם איהיה כמ"ש שבעלה גם ב"ה של חו"ב הוא בחי' כבוד וק' כנ"ה כ"ה שהוא
 כבוד חוקים שנת כנ"ל. והפוסט ב' שהוא דרך כסם ולא הכיר כ"ה דורני דוכר כנ"ה מילה ופריעה שאו לא מעלה רק שלים פעלין
 דע"ה ולא קדים דורני וכן פירט בכ"ה ס"ה. שכן שכן: (ב) פי' שפוחין אשר היו מלובשים כנ"ה רחפם ופולגשים טון מ"ל אשר אז היסוד יסוד
 דאמל נח"ה ד"א שבה נשה כוסיכה שהוא כסלה כרעם על האדם מתלקטם נכ"ה דאמל מוקד ז"ל ונחשים לטקאל ואלו סבלנים כל כחשיים ס"ל גם כחשיים
 דח"ה כמ"ה לקמן כענין חרם הכהלה (מין שכתב"ה דורני כלינה פ"ב דף ס"ג ודורני כענינה פ"ב נפילה נאכנס ודורני ר"ה פ"ה ופנ"ה נר"ה על
 פוקד ויבן כי אלסס אה כולט). שכן שכן: (ג) ג"ה תג"ה: (ד) כדרכה זו נקרא שס הדיוט כמ"ה כס"כ כדרכה ופסו ופול ופין ש"כ פ"ה: (ה) שס פאמר
 וכנ"ה ז"ל ארשם נרש"ה מאמר חפלה חז"ה פי' ד"ה פ"ה:

שסם רבנים האמנם יש סבה א' המונעת ענין חילוק זה והוא
 מה שהקדמו כרש"ת דרום זה והוא שהה' גבורות אשר
 בים ד ז"ל הם כוקעים מלך האחר ויחזקן ברעם רחל טקבא
 כערע וממתקיס החסדים את הגבורות וגשארו ממוחיות ולא
 יהיה דיוק קשים מאד וחוקיס. והפנין כי יורדין החסדים
 המתפשטין מדעת ז"ל עד היסוד דליה כערע ומכיס שס כבוד
 הכלה נהמך היורה כמחולק וממתקיס את הגבורות אשר שס
 ע"י הארסן (כ"ה הגלחון) אזו בירדה. ודע כי אין כ"כ
 בחסדים להאיר בגבורות ולהחזיקם אלא כזכותם מגולים כי
 אז אין להם מחיטט הכלי של יסוד אמל כדי שיחפכו ולכן
 יורדין עד היסוד (א) למתק בגבורות אשר שס והגה טלס
 א"ה שיחפך לטבה הנ"ל לפי שאין כל החסדים מגולים כי
 חסדים פחו' שלים שסם גלח חוד וי' שלים תחתיים דת"ה אבל
 ב"ה של ח"ג ושלים פעלין דחסד דת"ס אינן מחגלין ואין בהם
 כח למתק בגבורות וברודי כי אין יסלין למתק יואר משיעורם
 שסם ג' גבורות פחות שלים והלא היס מן כרואי שיחמקו
 ג' גבורות שלימות ולא יהיו חסרות שלים אמנם א"ה כן אם
 לא ככתגלות גם השלים פעלין של הת"ה ואז יסו ג' חסדים
 שלמים מגולים ומתקו ג' גבורות שלימות כחלית המתוק
 (ב). אמנם לסיח הדבר קד א"ה יסוד כל החסד שנת"ה
 למטה כנ"ה המתחזים שטו כדי שיהיה כולו מעולה לפי שאו
 יס"ה הכלי של כת"ה כנח"י שלים פעלין ריק מן הארם החסד
 וענין זה לא תקרא אינאה יואר משפות רק גריכה ממש אבל
 כוונתינו שישאר שלים פעלין של אור חסד כמקומו כנ"ה ח"ה
 ד"ה כשלים פעלין אלא שיחגלה שס ויסוד כסוי כלי היסוד
 דאמל אשר שס מפליו וישאר מעולה שישאר שרשו סס והארתי
 פחד ותאיר למטה ביסוד בגלי ואז יחמקו ג' גבורות שלימות
 כנ"ל. ואמנם נמלל כי היות בחי' כה' שהוא ח' נקודות מכוים
 למעלה וי"ה תגולות למטה הוא נקרא אינאה פחות משמות
 חס סוד הוא חמ"ד (ג) ויש פעמים ש"ס אונאה יואר משמות
 והוא מלאח חכ כנ"ל שמחגלה גם שלים פעלין טלו (הורד
 למטה) וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מתק לפי
 שאיט מתקיים אלא ככסלל אח"כ ואיט מתקיים אלא כשגשה
 זמנים לבד אשר נבאר בפ"ה:

פרק ג' סת

וארו הם ג' זמנים אשר מחגלה גם שלים פעלין ושמתי
 פ"ה מחיורי זכה ה שלא די שלים פעלין מחגלה אז אלא
 אף גם ב"ה אחרים של ח"ג מחגלים נמלל כי כל הכ"ה
 מגלין ופ"ה שמתי דרך סהם שמחגלה גם שלים פעלין דת"ה
 ולא הזכיר גלי ב"ה כראשונים של ח"ג והמשכיל יבין מעלמו
 כפי אשר נבאר (ה). הנה ג' זמנים המכר הם אלו א' מהם

אוצר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

ע"ה אונאה ביואר השמות והוא מילוחו כהס שמהגלה גם שלים פעלין טלו
 וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מתק כו' וא"ה מאחר שאין
 חסד עלמו יורד אלא הארחו וטלו נשאר נקמוחו כמו שכיב בשביל
 הארם כבלמל נקרא ביסול מתק אדרבה אז ככנס חס אינו חסר כול
 וי"ל כי חסר טונה כי כל מה שהוא מכטיס (בראיה) למטה חס כמו
 למעלה וענין זה כתב ד"ל בשער אר"ה פ"ב. אלא עקי ולמס זה נקרא
 ביסול מתק לפי ח"ש ר"ל לעיל פ"ה שביסול מתק ר"ל חרוב החסדים
 במקומם הראשון למעלה כשרשם ברעם כיון שמתחלק כעשות וכל ג'
 אפכים שכתב ר"ל לקמן בפ"ב בין עגלי שלים פעלין דת"ה בין עגלי כל
 הכ"ה כל זה אינו חרוב החסדים למעלה כשורשם אלא שאח"כ חסר
 ומתגמל אהו גטי. והנה לפי דברי ר"ל כפרקין נמלל שלא יבאר לס
 אלא ב' בחיטת מלס שגלים ליקח ח' חלקים וי' שלים החסונים לוקחים
 מ"ה

כסחות שלים פעלין וחזני בגלי כי שלים החסונים אלא היסוד לכל
 חסד מתפשט ב"ה רס טו גלי וכתום ג"ה: (א) למתק בגבורה אשר
 שס כו' מתבאר מדברי ר"ל שגבר היו שס הגבורות החילה ואחר כך
 יורדים החסדים שס כדי להקין כו' וכבר למרש שכתב דרוסי הללם
 כתב כספך שכתב"ה מהשפטים חחילה ואח"כ הגבורות. וכאלמח הוא
 כעטער הכה שיהי את עממו לדבר אחר חקא אדסי' כנרם שיחפשוו
 כגבורות החילה כמ"ה רז"ל שס ולקמן כמ"ה גלח"ה: (ב) אמנם לכיית
 דבר זה א"ה יסוד כל החסד שנת"ה למטה כו' לפי שאו יהיה כנ"ל
 שנת"ה בחי' שלים פעלין ריק מן הארם החכבר כו' וא"ה למס איכנה כנ"ל
 שלים פעלין יואר מ"ה שלים החסונים שסם רקיס וי"ל דשאני ג' גליה
 החסונים עדיין מעולם לא היה כהס אור החכד ממש"כ כמ"ה שגבר היס
 ט חלקו מתחלה כאשר כאו מכוים ביסוד דלימל: (ג) ויש פעמים

כי גם ארני סגמלא כי כונת שם זה לוחק שם ארני ע"י שם הוי"ה ועם כ"ח דמלוי יודין והנה אות י' שהו"מ בין ב' אותיו ה"ה היא הפסק ביניהן ומקומן למעלה עם אותיות ת"ר אך הו"מ בין ב' אותיו ה"ם שרש ארני והנה נודע כי המתעבב בשב"ב כר"ך להתענות גם למחנתו יום א' בשבת ואז ביום א' דשב"ב חזקין בשם זה בניקוד הנה סתר לי מנר תזריני כי משם שרשו תרכוסייה ת' פתח ר' יודי כ' יודי ס' חירק ה' קמץ .

פרק כא הקידוש דשחרית להראי הלוי בשם מורי זל"ה צברכ' בפה"ג

יש ט' תיבוי נגד ט' יודין שיש בד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עוד יש ה' יודין אחרים בג' שמות אה"ה קס"א קה"א קמ"ג הרי כולם הם י"ד יודין ויכוין בלקחו הכוס בידו הי"ד יודין כמנין י"ד והנה אלו י"ד יודין גימ' ק"מ מלוי דקס"א ותכין צמזג הכוס במים כנגד ט' יודין הנה' בד' שמו' הוי"ה שם ג' מים ותכין כי י"ן הוא ע' אותיות שיש בד' שמות הוי"ה וג' אה"ה ממולאים והנה ב' כוונות אלו שהם מים יין גימ' קס"א שהוא אה"ה יודין ויכוין להמשיך מזה השם דאה"ה

ותקח ממנו מלוי שהוא ק"מ ותזרפנו לשם ס"ג ויהיה גימט' באר והוא רומז לבאר עליון אשר הוא למעלה בחמה של בינה וימשיך עוד לבאר התמתקן שהוא ב"ן וק"א ג' באר והרי ב' פעמים באר ו"ם קדושה רב"א אותיות באר . ועתה הא לך מה שקבלתי אני והנה הוא נקרא קדושה רבא והענין כי הלא עתה הוא הסעוד' וגד' מוחין דאב' עמנו שהם קדש העליון והוא קדושה רבא אך בליה הוא המוחין בזה קדוש' זוטא והנה דע כי הלא כל אלו העלוי' שאנו אומרי' שעליון ז"ן וכמ"ש בדרו' אדרי' שהיה כך בגן עדן קודם שחטא (בל"ת פ' בראשית ע"ג) גם דע כי גם הע' לזנות אשר למעלה מזו"ג הם גם כן עליון בהכרח כדי להטות מהם לז"ן שיעלו במקומם . והנה קצור הדברי' הוא כי הם עליון מדרג' אחר מדרג' עד שעליון צמוד אדם קדמון כמבואר אכילטו ועד שם עולה ע"ק ואין להאריך בזה . והנה ע"ש בדרוש א' שצארט ע"ד הסוד הו' המלכים שמתו אשר סודם היה ען האון העליון דאדם קדמון ואין הכוונה מ"ו שהם המלכים שנתנו עמנו כי המלכים עמנו הם מן העין דאדם קדמון אך בחי' אחרת למעלה מהם ושם צארטו על האון של ח"ק שמש' יאלו האורו' ושם צארטו בדרו' מנין ולא מנין בסו' הכת' והו"ב שהם סוד ג' י"ה במלוי ההין ואך נעשה ד"ו הו' ד"ו וכיוצא בזה ע"ש והנה עתה בסעודת שחרית' עולה עתיק' קדיש' עד אותן י"ה דההין אשר שם ולכן נקרא סעודתה' זו סעודה דעתיקא קדישא . אמנם תכין כי זו"ג עתה הם צמקים או"ם וגמלאים תחת רישא דה"א והם אוכלין משם לכן גם כן נקרא סעודתה' דעתיקא קדישא והנה כבר בארנו כי הו' בל"ל' בכוס שבדין תכין כי ג' שמו' י"ה במלוי יודין אך עתה בל"ל' דמלוי ההין אע"פ שסעודה זו גדולה משל לילה ואם כן איך בליה היא י"ה דמלוי יודין' והשתא במלוי ההין איך זה מתורך במנה שאמרנו לעיל כי אלו השמות ד"ה דההין הם גבוהי' הרבה מאוד שהם שם בסו' און העליון דה"ק ותכין כי ג' פ"ה במלוי ההין נ"ב' ז' והם סו' ט' יודין' שיש בד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וה"ה יודין אחרים בג' שמות אה"ה היודעים הרי כולם י"ד יודין ויכוין בלקחו הכוס בידו ב"ד יודין אלו כמנין י"ד . ותכין כי ה"ט' אותיות שיש בשם ב"ן מקבלים ה"ט' יודין הג"ל ותכין כי דרכ' צפה"ג הם ט' תיבות שהם ט' אותיות דשם ב"ן הם המקבלין ט' יודין הג"ל ויכוין כי ג' י"ה הג"ל הם ג' ז' ועם היין שהוא ע' ג' קס"א והוא נגד אהיה יודין גימט' קס"א ותקח ממנו דקס"א שהוא ק"מ ותזרפנו עם שם ס"ג הרי גימטריא באר ויהיו קדושה רבא .

ונחזור לעיל כי אחר שתקיף השולחן צ"כ תשוב ותקח הכו' בידך ותכין בג' י"ה הג"ל ואח"כ אמר' ממזמור לדוד יי רועי ותכין בג' אותיות י"י לאורך ימים ר"ת י"י כמו שידעת וס"ת ארני גם אח"כ אמרו' ומזמור בני ישראל לבאר זכור עם שמור לכלול מדת לילה ביום . ואח"כ עשוך

או תתעב על ה' כי בפסו' זה רמזו ג' סעודות דשב"ב ותכין בתיבוי' או תתעב על ה' רמזו על הוי' סעודתה' דע"ק ואח"כ אמרו בקול רם דא היא סעודתה' דע"ק . ואמרו צפה"ג ותכין כ"ל לט' תיבות שבו וענין' הלחם שצמסעודה זו ג"כ יהיה על סדר הלילה ממש בלי שום שטי רק אלו הי"ב לחמ' הם בסוד הי"ב חוורת' דרישא דעתיק' שהם עליוני' משל לילה הרמוזין בי"ג נימין דשערי' ככר אמרטו בקיד' ליל' סגק' קידו' ממי' שבא שבע לנוק' דו"א מחב"ד שהם מוחין הגק' קדוש לכן בסעודת שחרית שבת שעולה הז"א עד כחצ"ר דאב"א ואמ"ש שהם ג"כ מוחין הגק' קדש והם מוחין יותר עליוני' מחב"ד דו"א לכן יק' קדוש' רבא שהוא צבאב"א .

והנה קודם שצב"א לבאר קדושה רבא דשחרית נבאר תחילה פסוק או תתעב הג"ל . והנה דע כי כנגד סעודה דלילה נאמר והרכבתך . על בתי ארץ על דייקא כי היא עולה למעלה מנ"ה דודה הנקרא בתי ארץ כדודע ועולה בנה"י דו"א כמ"ש לעיל בער"ת וזה דידו' הם נקד' תפוחין קדישין לפי שבבשלין את הורע עליון היורד מן המוח הגק' חכמה וזו' סוד קדש כשדע לכן נקרא תפוחין קדישין לכן בקידוש הלילה אנו מוזכרין ל"ה תיבות נגד ל"ב שגילין דחכמה ועוד נה"י כמ"ש לעיל לרמז שמתגלה המלכות מנה"י דידה ועולה למעלה מנה"י דידה ונדברת בחג"ת דידו' הגק' אבות וכאשר תעלה ומדבק בצבות בהכרח שיתגלה גם הוכר נה"י שבו ויעלו למדרגת אבות כמ"ש הג"ל לעיל באריכות לכן יש בקדוש ל"ה תיבות נגד ל"ב שגילין דחכמה וגד' נה"י דזכר שגם הם נתעלו ממה דהיו כ"ל ואין ספק כי שניהם יתענגו צעדן עליון כי נה"י שלהם עלו לחג"ת והג"ת לכח"צ וכח"צ להיק' צב"א והג"ת כמ"ש לעיל ואז שניהם שהם סוד הוי"ה ארני' כדודע אז מתענבים על ה' על ממש וזהו אז תתעב על ה' דייקא שאין זה השפע הלא להם והאנו מקבלים שפע מעל במתי ארץ דייקא לכן סעודת הלילה כנגד והרכבתך על במתי ארץ בערכי' כי אין א"ט מקבלים שפע כ"א מעל בנתי ארץ בסעודה הראשול' עד בא הסעודה שט' כי אז היא סעודת עתיקא כמ"ש לעיל שאנו מקבלים שפע מע"ק ממש ומפני זה נזכר בכתוב או תתעב על ה' קודם והרכבתך על במתי ארץ שלא כסדר הסעודות גם בסעודה ראשונה יש בה קבלת שפע מע"ק לא שהוא לעמנה ויח"כ אנו מקבלים שפע מעל במתי ארץ והיינו דקאמר אז תתעב על ה' ולא אמר וענג לך ה' כדקא' והרכבתך על במתי ארץ אלא אמר תתעב סתם וקאי על חקל תפוחין קדישין שמקבלת בעמנה מע"ק בסעודה ה' לכן נזכר קודם והרכבתך וקאי נמי עליון בסעודה ב' שאנו מקבל' שפע מע"ק ממש זו היא התעלו' בניס הגעמי' בחיק אב"א ואמ"ש צמוד בניס ויהיה הוא ככלל בחלקיו תוך אב"א עלאה והיא תוך אמ"ש עלאה כי כבר באר' כי סוד סעוד' א' הוא התעלו' התחתונים נחא הוד יסוד שבהם לחג"ת והג"ת לכח"צ ובסעוד' ב' היות הנעמ"ש שבה' מזדווגי' חג"ת דאב"א ואמ"ש מוחין במוחין דלו"ס . וכאמ"ש תקדקת תמצא שסעודה ה' בה השיגו הבנים לחו"א בנלח הוד יסוד שבהם וזה סוד חקל תפוחין קדישין בסוד קדוש קדישם לפני ולפנים וסעודה ב' השיגו בניס הגעמיים חג"ת צבאב"א ואמ"ש לכן נקרא סעודה זו סעודתה' דעתיקא קדישא כי עד שם התפשטות הכתר הנה"י שבו כדודע לכן נקרא קדושה זו קדושה רבא בסוד שמה רבא . וסעודה ג' הוא עליות זעיר אנפין כולו תוך או"ם שזה צב"א להם כנ"ש חה נקרא נחלה בלי מזכרים כי אין קליפה שולעת שם כי לא נשאר ממנו כלום למט' רק כולו באו"ם כסד' הג"ל ואז יהיה סמוך למנח עליון מכח"ב דעתיקא וזהו עת רצון ואמנם עלייה זו לא תשיגו הכלה רק החתן לבד לכן נקרא סעודתה' דו"א ואנו מתפללים שגם הכלה תשיג למדרגה זו וזהו ואני תפילתי לך ה' עת רצון וכבר ידעת שהיא נקרא תפלה ואני ונת וזהו ואני לחבר אני עם ו' לכן אנו קוראין בספר תורה במנחה דשבת להדבקה

דברי שלום

שאלה א' בדרו' ב' לילית כ' שתי שמועות אחי' ב'קולין יולאין ממוחי' דעיבור נימין יולאין ממוחי' דיניקה ופערות יולאין ממוחי' דגד'. ואלחין כחב דקולין כס ממוח חכמה ונימין ממוח בינכ ופערות ממוח דרעה יע"ש וז"ל דלחין יתקינו חלו כב' שמועות.

תשובה כנס כחב הרז"ל בע"ח שכי"ס פ"ג סדר כניס' המוי' כסדר השנים וכת' דבגכה א' נכנס מו' חכמה ובשנה ב' מוח בינכ ובשנה ג' מוח דרעה ויע"ש שכלן הבחתי לטגו בקי"ט גדול באופן דכל ינוח לריך שיה אהח כדי ליכנס גש נודע דסדר כניסת המוח' בכ"מ הוא קך דחחי' נכנס מו' חכמה ואלחין בינכ ואלחין דעה וזו בין בעיבור בין דיניקה בין בגד' כמ"ש כחם ובכ"מ ואל"כ ודאי שבשנה א' שנכנס מוח חכמה לומחן שערות וכן בשנה ב' שנכנס מוח בינכ לומחן שערות וכן בשנה ג' שנכנס מוח דרעה סס קטנים יען שיש לו שנה א' ללמחן ונקרא' שערות ופערות של מוח חכמה כס יוחר ארוכין יען יש לו ג' שנים ונק' קולין ואל"כ נמלא שזי יכיה במוחין דעיבור סהס חז"ל וכן ממש במוחין דיניק' וכן ממש במוחי' דגד' ונמלא דיש קולין ונימין ופערות בעיבור וכן דיניקה וכן בגד' וכל הפערות שיש במוחין דעיבור נקרא' קולין וכל הפערות שיש במוחי' דגד' נקרא' שערות וזוה נתישב כב' שמועות.

שאלה ב' סוף דרוש לילית כחב וז"ל עין גי' ק"ל שהוא ריבוע כויה דמ"ס ובעת שיסתכל יכוין שהכנף הוא קני"א אשר המילוי גי' עין וכשיסתכל ב"פ רלופות יסו כ"פ ק"ל חכוין אל פשר כויות של חייג שמסס כראיה יע"ש ודברים אלו סתומים וסתומים ולריכין ביאור.

תשובה נלע"ד דכונס הוא כי עין גי' ריבוע כויה"ס דמ"ס דכיינו שריבוע כויה פסוקה שבו סס הפעפעים והנ"ח כהגאר הוא כח עין זה ס"ח נעשה כויה"ס א' כס יוד די ואו הרה כמ"ס כע"ה הקדמות דרוש כ"כ דף דף ע"ו ע"א על פסוק ונח מלא חן כחב שזה סה"ן סס כח"ג עשרה כויה"ס יע"ש וכחור כויה"ס זו שהוא ג"ח מתלבש א"י שהיא קני"א אשר המילוי שבו גי' עין כמ"ס כע"ה הקדמות דרוש כמ"ס יע"ש ונודע שהס"ג סס חוך יסוד דאי' יסוד דאי' הוא קני"א כמ"ס סס דרוש לילית יע"ש וזכר יוכן שספין הוא ריבוע מ"ס שהוא ק"ל והוא כחור ק"ל אחר שהוא מילוי קני"א שהוא יסוד דאי' והמילוי של ריבוע מ"ס סס כח"ג.

שאלה ג' כפי"כ דרוש ו' דתפילין כחב דמעלה כביעמון הוא באבא יע"ש ובדרוש ל"ג לעומר כחב שבו בא"י יע"ש.

תשובה נלע"ד דאלו ואלו דברי אלהים חיים והכל אח' ויוכן עמ"ס כמ"ז ז"ל בהקדמה ברכה כחורס דיע דהחורס היא מוח' דאבא ולקך האבל אסור אף תפילין של רש"י ור"ח חייב דהכל בכללות הוא א"י אלא דרש"י סס מוח דנינוח דבי' ולקך נקראת א"י ור"ח סס מוח דחכמה דבי' ולקך נקרא אבא אבל לעולם כל כללות רש"י ור"ח נקרא' מוח' דאיצא יע"ש ולקך דרוש כחפילין שהוא מדבר במוח מר"ש שקראו אבא בערך מוח דרש"י דזה חכמות וזה בינוח לקך כחב דמעלה כביעמון הוא באבא אבל דרוש ל"ג לעומר קראו אימא דכן הוא האמת.

שאלה ד' דרוש ס' דתפילין כחב וז"ל בקי"טור בתפילין של ראש חכוין קס"א וכו' עיבור א' ואלחין כויה וכו' וניקה וכו' ואלחין ד' ל"כ"ו דע"ס מ"ב משולבים עם ד' א"כ"י דקס"א קס"א קמ"ג קמ"ג ואלחין כי ד' א"כ"י סמ' גי' תפילין נס חכוין כסס פסתם שהוא גי' תפילין ואלחין חכוין בקס"א וכו' עיבור ב' יע"ש וז"ל דמה ענין שס זו דפסחה כלן וסנלע"ד דיוכן עם מ"ש כס' רוח הקדש דף ע"א ע"כ ביחוד מוכר"י ארוזין ז"ל יחוד ע"ו שכתב וז"ל קס"א ע"כ קס"א ד' יהיו דע"ס מ"ב מקי"ס וסס אלק למד וממו כחשך ש"ע כהורין וסכל שס ב' של ב"כ הנקרא פסח"ס הממשך ש"ע כהורין ומאיר אל חרין תפוחין ע"כ ומעשה נבא אל כביאור שחחי' עשה מס' של תפילין מד' א"כ"י מלאים וכן עשה עושה מס' תפילין מד' יהיו מלאים דכיונו א"כ"י מלאים דיוזין פהס עיבור א' וניקה ועיבור שני וד' יהיו דע"ס מ"ב עולה בגי' סס פסח"ס שסס הוא גי' תפילין ועיקר הכונה לתמשך ש"ע כהורין כהרין תפוחין כמ"ס ססס כרוח הקודש דכיונו ששסס זה נרמז ג' אל מלאים וכן סס כהרין תפוחין וחומתא כמ"ס כשה"כ בדרוש ב' דעמידה כחיבת מנן דמך עוזר ובכרבת מני"א יע"ש ואלו כג' אל מלאים יולאין משמות סמ' דכיינו מלאים כויה א"כ"י מלאים דיוזין יולא ב' אל מלאים סג' שמוח סה"ו עולה סל"ד וכו' כמ"ס בע"ח שייג פיי"ד וז"ל ג' ס"ג יש כפן א' וג' ס"ג כפן ב' כס ב"פ שפ"ח וסס ש"ע סס ח' חיוורת סס שפ"ח יע"ש ואל"כ נמלא דשע"ה וייב אחותיה דב' אל מלאים וד' חיבת דב' אל סה"ו גי' סל"ד וכו' סוד א"כ"י סויה"ס א"כ"י דיוזין וד' יהיו דע"ס מ"ב גי' אל מלא וכו' כחצום.

שאלה ה' כחב סרז"ל כשה"כ דרוש ב' מדרושי ק"ס וז"ל דלחין אר"א ממשיכים לסס המוח' אלא מחילו' אר"א פלמס כי מפנימיות פלמס אין שום זמן שימשכו מוח' משס ואלחתי עעס דהכר ממורי ז"ל וסחיב לי כי כל קך הוא פניס דאבא כמו חילו' דע"י וחינו מכן דכריו אלו מה פ"י וכן כחב סס בדרוש ג' ספני' של אבא סו' נחשב כאלו יונק מן סע"י כגנוח ומתלבש חוך א"א ע"כ יע"ש.

תשובה אפשר שיוכן עמ"ס סרז"ל דרוש יוס"כ דרוש ב' שכתב ספני' אר"א סס ניזונים מע"י המתלבש חוך א"א דכיינו ג"ר דאוי"א ניזונים ממסד דע"י אשר חוך גונגלתא דא"א ור"ק דאוי"א ניזונים ממ"ס דא"א אשר כחוכו הוא גבו' דע"י וכו' ומסס ניזונים ז"ן ביוס"כ שעולים עד סס אף בכל יום סס ניזונים מחילו' אר"א כמ' שס גס נודע מ"ס סרז"ל שחילו' עליון כעשה פנימיות לתחוחן ומתלבש בו ואל"כ נמלא שמה שמתלבש ע"י בל"א הוא כחמינת חילו' וכוס מוכן דברי סרז"ל ככנות ק"ס דכתב שכל קך הוא פני' דאוי"א כמו חילו' דע"י וסע' הוא ספני' דאר"א חיותס סס מחילו' ע"י המתלבש חוך א"א וכן נמי הוא מ"ס בדרוש ג' כי ספני' דאבא הוא נחשב כאלו יונק מן ע"י כגנוח חוך א"א וסע' הוא כז"ס ואל"כ נמלא אס אנו ממשיכים מו' ספני' אר"א סו"ל כאלו המסכנו מע"י פלמו ובק"ס של יוצר אין זו קושיא דהתם אנו ממשיכים מחילו' נה"י דע"י אבל סכל הוא מחנ"ת אשר סס למעלה מאוי"א.

שאלה ו' כחב סרז"ל כשער הכוונות דרוש רביעי מדרושי ק"ס שפ"ה דף כ"ד ע"א וז"ל ואלח תפילת ערבית

סידור תפלה להרש"ש

והיה לכם ^{השא} ^{ירת} רציצת אח"כ יכוין כי המוחין עלמס שהם ב' קס"א
 וקמ"ג וקנ"א מלכד י"ו אותיות שרשם עולים גי' לילית ויכוין להמשיכם עד"ז
 כי ב' קס"א עם י"ו אותיות שורשי כל הד' אהיה דרך פנים לרישא דיעקב

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אהיה אהיה

וקמ"ג וקנ"א חוץ מן אותיות שורשם דרך אסור לרישא דרחל.

אלף הא יוד הא אלף ה ה יוד ה ה

^{שאה} ^{רדי} ^{אום} וראיתם אותו וזכרתם
 גבורה דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 ח"ס דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן

יסתכל בלילות ב"פ ויכוין כאלו יש שם תכלת שהיא הנוק' דלית לה עיינין
 מחמת הדין ובכל פעם יכוין להמשיך לעיניה הארה מאחוריים דמ"ה שהוא גי'
 עי"ן. וישימם ע"ג עיניו וינשקם. גם יכוין למילוי דקנ"א שגי' עי"ן.

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד האואו הא גי' עי"ן לעין ימין
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד האואו הא גי' עי"ן לעין שמאל
 וב"פ עי"ן גי' י' היות

	עין שמאל	עין ימין
	ה"ג	ה"ח
	יהנה	יהנה
אלף ה ה יוד ה ה	יהנה	יהנה
	יהנה	יהנה
	יהנה	יהנה
	לחה	ליב והר י"ו
בכעס	את כל מצות	ג' היות שזפרסה זו
יאהדונהי ועשיתם	יכוין אותם בעיינין	להאיר עיני רחל.

• כלל דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	מנד ^{אני} ^{חום} ^{רהע} אתם ולא תתורו אחרי
• הוד דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	לכבכם ^{יחז} ^{השה} ^{מכב} ואחרי עיניכם
• יסוד דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	אשר ^{י"ה} ^{סאל} ^{עדי} אתם זונים אחריהם
• מל' דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	למען ^{עאל} ^{מתה} ^{והו} ^{דלי} תזכרו ועשיתם את

שיש שם אורות חסדים מגולים והאור רב. ואין כאן משמעות המשכת חסדים, וגם החסדים המגולים אינם חסדי חג"ת אלא נו"ה וב"ש ת"ת. וכעת לא ידעתי בעוה"ר המקור להמשכת הג' חסדים הללו. עוד יש להבין מ"ש להמשיך ההארה לחג"ת דנוק', ולמה לא לרישא דילה ששם היא עומדת כמו המשכת הג' ידים. ואולי שכל המשכה למקום המיוחס לה והג' ידים שהם מחב"ד דז"א והם מוחין שלה הולכים ג"כ לחב"ד שלה, והחסדים שהם מהחג"ת ילכו ג"כ לחג"ת שלה. וקצת דחוק. ובסידור כת"י כתוב ימשיך הארה מג' חסדים דחג"ת ליעקו"ר, ולא נז' לחג"ת דיעקו"ר, ויכול להיות הכוונה לחב"ד דיעקו"ר ולא לחג"ת שלהם כמו שמצוייר כאן ג' כלים דחג"ת ושם לא מצוייר. שוב מצאתי בפע"ח סוף פרק ט"ז דשבת מהחברים שכתוב, ומגביה היד עם הכוס של קידוש נגד לבו למקום שמתגלים החסדים בב"ש של ת"ת לקבל הארה שם עכ"ל, וגם לשון זה אינו מספיק ועוד שהוא מהחברים.

(כ"ח ע"א) **גם** יכוין וכו' כחב"ד חג"ת דכתר. וכן לקמן דל"ב ע"ב בהמשכת אוה"מ כתוב דכתר. ובסידור כת"י ליתא לתיבת דכתר בב' המקומות הנז', ועיין פת"ע דע"א אות ח'.

(כ"ט ע"א) **ובתוכם** י"ג י"ה וכו'. וכמו כן צייר בעמוד שאח"ז בויכולו (עיין תו"ח זיע"א ד"מ). ולפי הפשט אפ"ל שכיון שנמשכים חב"ד דחיצו' וגם דפני' יחד, לכן לחלק ביניהם צייר בחיצו' בחצי שם עם היות שבדאי הם מוחין שלמים כמו כל המשכת מוחין, וכעין מ"ש במוחין דק"ש שנמשכים מוחין שלמים ונק' ו"ק. וצייר כאן בי"ה ולא בו"ה י"ל היות שהם דדכורא נקראו ג"ר בערך הנוק', עיין תו"ח זיע"א דל"ב ע"ב וקס"ו ע"א, ועוד עיין בש' רפ"ח מ"ש רז"ל על ניצוצי הנה"י

לשורש הגבו' שבדעת העומד מבפנים כנגד המצח ומתמתקים שם (נראה פי' מיתוק גמור) שאין הדינים מתמתקים אלא בשרשם. וזה נרמז בתיבת אשה והם או"א וישו"ת שהם החב"ד שבערך הכולל נק' דעת תחתון, עיין בהק' רחווה"ג ד"ח רע"א. ושוב עולים למעלה מזה לשרש המוחין שבכתר וזה נרמז בתיבת לה', והם עו"נ ואו"נ ומתהפכים לרחמים גמורים. וקצת יש להבין לפי הפשט דלמה זה לא הספיק מיתוקם במו' שכנגד המצח וצריכים לעלות עוד יותר לשרש המוחין שבכתר וגם לכתר דכתר נבשה"כ לא נז' רק לחו"ב חו"ג שהם עסמ"ב ד' אותיות הויה וי"ל.

(כ"ה ע"א) **ובעודו** וכו' מב' ידי זולתו. וכן כתוב בשה"כ ד"ע סוע"ד. והטעם לזה אולי היות שגם ז"א קבל מב' ידי אימא לב' ידיו, דהיינו מחג"ת שלה לחג"ת שלו ודו"ק. ומ"ש אח"כ ויגביהנו עד כנגד החזה, אפשר שבא לשלול שלא יקחנו מאדם ארוך ויצטרך להגביה ידיו לקבל הכוס ויורידנו עד החזה. כי צריך שיהיה דוגמא למל' שנגדלת ועולה מנה"י לחג"ת ולא שיורדת מחב"ד לחג"ת, ואה"נ שהארוך ינמיך ידיו וימסור הכוס להמקדש והמקדש יגביהנו עד כנגד החזה.

(כ"ז ע"א) **וימשיך** הארה מג' חסדים לחג"ת דיעקו"ר. ומצויר ג' חסדי חג"ת וג' כלי חג"ת דנוק'. ולכאורה יש להבין מהיכא שמיע לן שיש להמשיך לה הארת ג' חסדים הללו, דז"ל רז"ל בשה"כ דע"א ע"א, טוב הוא להשים הכוס כנגד החזה ותכוין שאתה מאיר בו בב' ידיך האוחזות בו וגם מן החזה שלך ששם בתוכו אורות החסדים מגולים והוא סוד ג' שמות י"ה הנז' הנמשכים דרך ב' ידיך ודרך החזה שהם ג' ידות הנז'. ולשון זה היה אפשר לפרש לכאורה שבא לומר מה שיש אפשרות לצאת הארת הג' י"ה מהחזה הוא היות

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןןךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדם גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישמה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקנף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מה סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהים חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
ונפרים וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפיש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דה סיצוסי נהי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסי דהי
סיצוסי נהי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך ^{אוצר החכמה} בעפודה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו וו הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו וו הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדק ריח

ודאנים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרחה יכרך וירח בהם וכון כונת ריח:

כרחות כונת ריח הוא להעלות כל חלקי הקרושה שנשאיר בעשיה ^{הריח 6025} שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא דא בחינת הרח להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים בחוסם וכסה וכזרועות וכידים וכאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המחן חרב וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה במסוק

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר ריבוע אלהים משום והי אותיות אלהים משום ויג אותיות דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכון כי בי פעמים הגל גי אנדרים ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכון כי הוא בסוד אשה שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפיק והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיכ יכון כי הגל הריח שהם הבי הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עמטיב ואל די אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים

ניחח לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א וישפ"ת

למד אבדמם

י למחין דכטר חכמה יוד הי ויו הי עכ שתיק
ולטר דכטר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא זאז הא טה אא

אה"יח 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אוד שדית בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור

בדיבור אחד נאמרו וביום יאמר שמור וזכור

בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכוון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היית ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דכזיה ובן
דמה דכזן מה פירצוסי תנית

דחזיה

ויהודי להקיק את השגלחן פעם
שנית בשחוקה וכוון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היית ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה

דכזן

כונות פרטיות כה

דבין דמיה דבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהיס חגית דחגית דפגישות
 דנישמות דיעקב ורחל כנגד מה
 שנמשך בסבת מעין שבע :

דבין דמיה דבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהי דהי
 פיצוסי חביר דחגית דמקסי חביר
 דחגית דיעקב ורחל דבינה
 דחיצוניות העולמות כנגד מה
אוצר החכמה
 שנמשך בויכלו השני :

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	

אחיות 6025

התיקון
בשבת
בחג"ת
והידיים זה
חגת דחג"ת

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לחגית דחגית דבינה דזיא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

שער הכוונות ע עא

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והזויגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בויכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיות דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 1

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה פשוטים וישלשתם גי מיה :

כו

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ויציין ב"ה דחכמה אות י' נגד כף ד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

כוונה 2

וכן ב"ה דבניה אות י' נגד כף ד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

כוונה 3

גם יכוין כי י"ה דחכמה הוא מספר יד סיקן דיד יסן וכף היד עצמה :

וי"ה דבניה כמספר יד סיקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

כוונה 4

גם יכוין ב"ה דחכמה כי י"ס י"ג כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

דיד יסן :

וכן ב"ה דבניה י"ס י"ג כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י"ה דעיב דחכמה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות

יד יסן ובסלוי מלויים יש י"ד אצבעות נגד י"ד סרקי יד יסן :

כוונה 5

וכן בסלוי י"ה דסיג דבניה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות ויד אצבעות

במלוי מלויים נגד י"ד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ב"ה דעיב דחכמה כי יוד ג"י כי' שהיא כף ד יסן ואות

ה"י ג"י י"ד סרקי יד יסן וחבר :

כוונה 6

וכן ב"ה דסיג דבניה כי יוד ג"י כי' שהיא כף ד שמאל ואות ה"י

ג"י י"ד סרקי יד שמאל והבר ז"ה דדעת משום באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דהצ"ת דבניה דחיצוניות דיעקב ודחל :

ויכוין כי ב"י י"ה מלאים ח"י משום ג"י כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

$$\text{י"ה מלא} = 35 = 2 * 70 + \text{י"ה פשוט} 15 + \text{כולל} = 86$$

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

כף

ה דאצבעות ה

יה י"ד פרקין והכף יה

י"י י"י גי' כ"ף י"י י"י

ה אצבעות ה

יוד הי ה' אצבעות יוד הי

יוד ויוד דלת, הי יוד י"ד פרקין יוד ויוד דלת, הי יוד

יוד גי' כף יוד

הי י"ד פרקין והיוד הי

יוד הי יה

כז כוונות פרטיות

כוונה 8

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה
דעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'
שערהכוונות עא ע"א

מנצפך אלהים
דעת היא
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הַה וו הָה

אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
הג' מנצפך סיד הי אותיות אלהים
מנצפך לדעת דיעקור אלהים
יוד הַה וו הָה
יוד יוד הַה יוד הָה וו הָה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

כוונה 9

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מגי' חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף למד	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
אלף אלף למד	צבאות	אלהים
אל	השתפא	אנדטם
		אחד

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבר ויכין יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בה' אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

כוונה 10

שערהכוונות עא ע"א

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשיכס לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

כוונה 11

קס"א קמ"ג קנ"א הם
 הלבושים דאמא
 ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
 שערהכוונות עא ע"ג
 בלבושים

י'וד הי ויו הי **י'וד הי וואו הי**
אלף הי י'וד הי **אלף הא י'וד הא**
י'וד הא וואו הא **י'וד הה וו הה**
אלף הה י'וד הה

ע"ב +
 לבוש קס"א

ויכוין כי ז' שמות אלו הם יין כי בששוסס יש ז' יודין גי' יין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' יין

כוונה 12

גם יכוין כי ב' יה דעיב סין י'וד הי י'וד הי גי' יין

כוונה 13

י'וד הי ויו הי **י'וד הי וואו הי**
גי' יין **גם יכות כי ז' יודין דעיב סין**

כוונה 14

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתבד חגית דכתר דדא כתר
כל אחת כלולה מעשר גיי יין

כוונה 15
כוונת הכתר

שערהכוונות עא ע"א

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות אוצר החכמה עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הש' יודין דעסמיג העודים כמספר מים

כוונה 16

פרי עץ חיים קג' ע"א

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

9 * י' = מים

י'וד הי' ויו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

6025

אף הי' י'וד הי' אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

יין = 7 שמות
10 *

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלאותם במילוי סיג ויכוין להוסיף, ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גיי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גיי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הס'
ייה אדניי :

כוונה 17

בת

יבין לקיים מע דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבין להמשך עוד מארס דמוחין דכחבד דהגית דחיצוניות דתכונה שבחבד דהגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחבד דהגית דבינה דתי דיעקב דחל אור סקף דנמת אור הגימי ממי שנמשך במעשה:

ומלבד כל הגו יבין בני יביעי דוהכו הזה הגי להמשך כתרם ^{אוצר החכמה} גי קר יסין ושאל ואמצע דחבד דהי סרצוסי הגית דחיצוניות דישים עם צלמי דמחין שבהם ובתוכם יג ייה דיג הויות דגי סרצוסי חבד שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דנינחי דרוח דנשמה דמיה דמיה דמיה דבין ועליהם מקיפיהם ^{דמ"ח 6025} יג איה דיג איה לכתרים ולחחין בניה דתי דגי סרצוסי חבד דהי סרצוסי הגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא:

גם יבין להמשך כתרם גי קר חחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דסניסיות דיססות עם צלמי המחין שבהם ובתוכם כז הויות דסרצוסי חבד בנקדות הדועות דים שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנינחי דנחי דרוח דנשמה דמיה ובין דמיה ובין דבין ועליהם מקיפיהם כיו איה בנקדותיהם לכתרים וחחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסניסיות דבינה דזיא:

ויבין להמשך מלכות דכתרים וחחין בניה דתי בני סרצוסי חבד דהגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם נשמות יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דרוח דנשמה לכתרים ולחחין (ח)

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' פרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי פרצוסי חב"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי פרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחין דדתי דדעת דחב"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

מלכות	בינה	יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי		
חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת
דחיצוי דישים	דסנימיות דישים	דסנימ"י דתבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה חזת דנרנחדי דנהיי דרוח דנשמה
 דמיה לחחיין דחבייד דתגית דחיצו דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה לחחיין
 דבינה דזיא. דה' סרצוסי חבייד דתגית דסניסיר
 ויכוין להמשך מלכיות דחחיין הנז' דבינה דזיא.
 עם נששות דחיות הנז' לחחיין דיעקיייד ויכוין להמשך מלכיות דחחיין
 דחיצו דגזי עם נששות דחיות דגזי לחחיין
 דיעקב דחל דפניסיות.

בשבת כל הספירות נקראות שביעי ולכן היסוד גם נקרא שביעי. ושביעי זה מלמטה למעלה.

סוד
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חבייד דתגית בניה דהיס חבייד דתגית בניה דחבייד דתגית
 דסניס" דחבנה דסניסיות דיש"ס דחיצו דיש"ס

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

לכניה דחבייד דתגית דחיצו לכניה דחיס חבייד דתגית דסניסיות
 דבינה דזיא דבינה דזיא
 להמשך המלכיות דבניה עם להמשך מלכיות דבניה עם נששות דנשמות
 נששות דנשמות לכניה דיעקב לכניה דיעקב דחל דסניסיות
 דחל דחיצוניות מכל

כונות פרטיות

מספר התוכנית
[אה"ח 6025]

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושטאל דדתיי בי קוי יטן ושטאל דהי"ס הבי"ד דתגית
דחב"ד דתגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמית

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו

אנ הן אנ הן

יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו

יו הן יו הן

לכתרים ודתיי דחב"ד דתגית לכתרים ודתיי דהי"ס חב"ד דתגית דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשיקן השלכית דכתרים ודתיי הנני עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנני לכתרים ודתיי דיעקב דחל דחיצוניות ודפנימיות

ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ביא

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר =
מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב
נתיבות וגי' דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא
סקיף ליעקרה

כי הנוק'
כנגד נה"י
דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי'
ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה
יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים
וג' אלהים
= מוחין
דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות
וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג
וי' דסברי הם יוד כו' דיויד
היות ובי' כו' דהויג

אה"ת 6025

מרגנן גיי' רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

סברי

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה רסיח
יוד הה וו הה כ"ו
בס'

יהוה היה יהוה
יהוה
יהוה יהוה
היג
יהוה יהוה
יהוה
יהוה יהוה

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה
ברוך אתה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

לב כונות פרטיות

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

ליוד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

ה' אותיות
דאלהים זה ה
גבורות

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

ויכוין

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב ורחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' אה"ש דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו והקידוש

גי' יין לדמשך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י' הוה י' הוה י' הוה י' הוה אהי' ה אהי' ה אהי' ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד די

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד הי דסיג י'וד תי' וי'ן הי'

יוד הי דע"ב י'וד תי' ואו הי'

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא הארתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודיך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהנים ליעקרה :
אוצר החכמה

אחר ישיטה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארמ סמקיפי המוי דחביר דזין דחיצוי
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הנזי למוחין מקישים דחביר
דיעקב ורחל והוא עיד הנזי בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

